

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 9. april 2014

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail: sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgsbrev af 12. marts 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 267. (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF)

Sagsnr. 2014 - 2216

Spørgsmål nr. 267:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke kriterier der ligger til grund for beslutninger om samvær i anbringelsessager?"

Svar:

Alle børn har brug for stabile og nære relationer gennem deres opvækst. Det gælder også anbragte børn og unge. Udgangspunktet for servicelovens regler om samvær er derfor, at barnet har behov for og ret til samvær og kontakt både med deres forældre og søskende, bedsteforældre mv. under anbringelsen, så de bevarer den nære relation til de personer, som de føler sig knyttet til, og som ofte også udgør deres netværk, når anbringelsen ophører.

Med reglerne tillægges hensynet til barnet eller den unge en større vægt end hensynet til forældrene, men udgangspunktet for en afgørelse om samvær skal være, at barnet eller den unge som hovedregel har brug for at bevare kontakten til forældrene og den øvrige familie og netværk.

Det er kommunalbestyrelsens opgave at sørge for, at barnets eller den unges forbindelse til forældre og netværk holdes ved lige, under hensyntagen til barnets eller den unges bedste og under hensyntagen til beskyttelsen af barnets eller den unges sundhed og udvikling samt beskyttelsen af barnet eller den unge mod overgreb. I forbindelse med vurderingen af barnets behov er kommunalbestyrelsen forpligtet til at sikre, at der afholdes en samtale med barnet eller den unge for at afdække deres holdning til samværet. Bar-

nets eller den unges mening skal tillægges vægt i forhold til barnets eller den unges udvikling og modenhed.

Det er på den baggrund kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om omfanget og tilrettelæggelsen af samværet og dermed skal afveje de forskellige hensyn, og herunder også forældrenes ønsker om samvær, ud fra en konkret vurdering af det enkelte barns behov. I den konkrete afgørelse skal der ligeledes tages hensyn til, at barnet eller den unge ikke skal opleve samvær eller kontakt med en forælder i situationer, hvor selve kontakten vurderes skadelig for barnets trivsel og udvikling.

Manu Sareen

/ Lise Stidsen Vandahl